

Izjava nemškega cesarja. Nemčija in Združene države.

NEMŠKI CESAR JE IZJAVIL, DA BO MOGOČE DOSEČI MIR SAMO Z OROŽJEM. — JEZI GA, KER SO ZAVEZNIKI ZAVRNILI NJEGOV PREDLOG. — ARIŠKI POSLANIK GERARD. — NEMŠKI BANKIRJI IN DRŽAVNIKI SO SE ZAVZEMALI ZA PREDSEDNIKA WILSONA TER ZA PRIJATELJSTVO MED NEMČIJO IN ZDRUŽENIMI DRŽAVAMI. — SLAVNOSTNI GOVORI. — DR. ZIMMERMANN.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. — Nemški cesar Viljem je izdal sledeče dnevno povelje:

Sporazumno z avstrijskim cesarjem, bolgarskim kraljem in turškim sultanom sem predlagal našim sovražnikom, da naj se začno pogajati z nami.

Naši sovražniki so mojo ponudbo odločno zavrnili. Njihovo hrepenenje po moči in vladni zahteva uničenje Nemčije. Vojna se bo nadaljevala. Pred Bogom in človeštvom izjavljam, da bo odgovornost za vse nadaljne strašne žrtve, pred katerimi sem vas hotel obvarovati, padla na sovražne vlade.

Ogorčenost proti objestnosti naših sovražnikov in zavest braniti do konca našo lastnino in zagotoviti domovini boljše bodočnost, vas bo ojačali, da boste trdi kakor jeklo.

Naši sovražniki so zavrnili mojo ponudbo. Če ne moremo mirnim potom doseči miru, ga bomo dosegli z orožjem.

V velikem glavnem stanu, 5. jan., 1915.

Viljem.
Pariz, Francija, 6. januarja. — "Lusame Gazette" poroča, da bodo centralni zavezniški poslali še eno mirovno noto, ki bo baje obsegala sledeče točke:

— Nemci bodo odšli iz Belgije, ako se jim prepušči belgijski del Konga.

— Nemci zapuste severni del Francije, ako jim zavezniški dajo nazaj vse one kolonije, katere so zasedli.

— Poljska naj postane kraljevina. Samo okraj Suwalki naj pripade Nemčiji.

London, Anglija, 6. januarja. — Odgovor zavezniških držav na nemško mirovno noto bo izročen v petek popoldne potom ameriškega poslanika zunanjemu ministru.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Tukajšnja ameriška trgovska zbornica je priredila velik banket na čast ameriškega poslanika Gerarda, ki se je pred kratkim vrnil iz Združenih držav. Banket se je vršil v hotelu Adlon. Navzočih je bilo veliko bankirjev in diplomatov, med njimi tudi dr. Helfferich in dr. Zimmermann, nemški zunanji minister.

Predsednik trgovske zbornice je v svojem govoru slavil Nemčijo in Ameriko ter se zavzemal za prijateljstvo med obema državama.

Ravnatelj nemške banke je primerjal ameriškega poslanika z mirovnim golobom, češ, da je prinesel iz Združenih držav oljčno vejico — znamenje miru.

Ameriški poslanik se je zahvalil za izraze simpatije in izročil zastopniku nemškega Rdečega križa precej pripekov ameriških kapitalistov in tovarnarjev.

V svojem govoru je rekel med drugim tudi sledeče:

— Jaz sem prinesel seboj oljčno vejico — predsednika Wilsona. Ali morda ne smatrate to kot oljčno vejico? — Združenim državam in Nemčiji ne bo pretila nikaka nevarnost, dokler bo usoda Nemčije v rokah takih mož kot so dr. Helfferich, dr. Solf, general Hindenburg, Cappel, Mueller in Zimmermann.

Navzoči so poslali predsedniku Wilsonu brzojav, ki je vseboval sama priznanja in same čestitke.

London, Anglija, 7. januarja. — V Rimu se vrši zavezniška konferenca, na Dunaju se bodo pa te dni sestali delegati centralnih držav. Z gotovostjo se lahko trdi, da bosta obe strani za vojno.

Pri konferencah na Dunaju bodo navzoči:

Nemški cesar, nadvojvoda Friderik, vrhovni poveljnik avstrijsko-ogrske armade, bolgarski prestolonaslednik Boris, feldmaršal Hindenburg in še nekaj drugih.

Dunaj, Avstrija, 7. januarja. — Cesar Karol je podelil nekaj čeških voditeljev, ki so bili obsojeni na smrt, na več ali manjletno ječo.

Češki poslanec dr. Karol Kramar, katerega dolže zveze z rusko armado, bo sedel petnajst let, dr. Alojzij Razin, deset let, Vincent Červinka in Josip Zamazal pa po šest let.

Amnestijo, ki jo je izdal ob priliki svojega kronanja za ogrskega kralja, se tiče samo ogrskih političnih zločincev.

Francoski se umaknejo iz Pireja.

London, Anglija, 7. januarja. — Vred burnih dogodkov, ki so se vršili večer v Pireju, se je

moralo umakniti posadka pomorščakov, ki je bila nastanjena v mestni hiši.

V Atenah smatrajo to za slabo znamenje.

Z raznih front.

Italijani pravijo, da so nekoliko napredovali. — Rusi so baje odbili nekaj vročih nemških napadov.

Rim, Italija, 7. januarja. — Uradno italijansko poročilo pravi: Artilerijski boji se nadaljujejo. Pri hribu št. 208. smo napredovali za 500 jardov.

Petrograd, Rusija, 7. januarja. — Rusko vojno poročilo pravi:

Vse sovražne napade med Tirulskim močvirjem in reko Aa ter južno od Kaluzem smo odbili. Med bitko smo pri jezeru Babit, južno od Rige, vjeli 500 Nemcev.

Pri mestu Rečni se je nek nemški zrakoplov spustil na zemljo; oba zrakoplova, ki sta se nahajala v njem, sta bila vjeta.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Močni ruski oddelki so pri Mitavi na severni fronti napadali naše pozicije; vse napade smo odbili in vjeli 1300 Rusov.

Pri Kizelinu, zahodno od Lutaka je neka naša patrila presenetila rusko vojno pošto, katero smo zaplenili in posadko vjeli.

Jugozapadno od Stanislava v Galiciji so Rusi poskušali zavzeti naše postojanke, pa se jim ni posrečilo.

London, Anglija, 7. januarja. — Angleško poročilo: Zavzeli smo dve sovražni postojanki blizu Beaumont-Hamel in smo vjeli 56 nemških vojakov. Sovražnik je nato ljuto napadel na te postojanke, da bi jih zopet dobil nazaj, pa se mu ni posrečilo.

Z uspehom smo navalili na sovražnika južno od Armentieres; vjeli smo 19 Nemcev.

Po kratkem artilerijskem obstreljevanju je sovražnik poskušal pri Wytschaete zavzeti naše strelne järke. Vse te napade pa smo odbili in sovražnik je imel velike izgube. Ravno tako smo odbili vse sovražne napade pri Ypres.

Vroč artilerijski boji se vrše na frontah pri Souchez, La Bassée Canal, Armentieres in Ypres.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Nemško vojno poročilo pravi: Angleži so po hudem bombardiranju napadli naše pozicije južno od Arras, toda te napade smo odbili s strojnimi puškami in z artilerijo.

Slabo vreme ovira vojne operacije na celi ostali francoski fronti.

Pariz, Francosko, 7. januarja. — Zahodno od Meuse smo napadli z ročnimi granatami. Bombardirali smo severno stran hriba št. 285.

In razne druge nemške postojanke pri Le Mortre Homme, Vzhodno od Vaux les Palmeux smo odbili sovražne napade, katere je podpirala artilerija. Na ostali fronti je bila noč mirna.

Pdčatsnik Delorme je 5. januarja napadel s strojno puško nek nemški zrakoplov in ga je izstrelil. Zrakoplovec so bili vjeti. To je že peti zrakoplov, katerega je spravil na zemljo omenjeni zrakoplovec.

V noči od 6. na 7. januarja smo bombardirali zrakoplovno letališče pri Hancourt in Matigny; potem železniško postajo Cartigny, taborišče v Alamecourt gozdu in zakope ter skladišča pri Athies.

Večerno poročilo pravi: V Belgiji se vrše pri Nieuport-Bains artilerijski boji.

V Champagne pri Taure smo z artilerijo razpršili sovražno patrolo, ki je imela velike izgube.

Belgijsko poročilo: V Belgiji so se vršili po celi fronti hudi artilerijski boji, zlasti vroči so bili pri Steenstraete. Severno od tega mesta so belgijski topovi zadeli neko nemško municijsko skladišče, ki je eksplodiralo.

Poljska vojska.

Amsterdam, Nizozemsko, 7. januarja. — "Frankfurter Zeitung", katere en izvod je prišel sem, piše, da sestoji začasni poljski odbor iz 15 članov, katere je imenovala nemška, in iz 10, katere je imenovala avstrijska lada. Prvikrat se bo sestel ta odbor k zborovanju 9. januarja.

List pristavlja, da bo prvo delo tega odbora, da se ustanovi poljska vojska.

Objava tajnosti.

Nekateri pravijo, da je tudi državni tajnik v zvezi z borznimi spekulacijami. — Lep zaslužek.

Washington, D. C., 6. januarja. Danes se je nadaljevala preiskava v kongresu v zadevi borznih spekulacij. Kakor je bilo že poročano, so nekateri bankirji in borzni spekulanti predčasno izvedeli, da bo predsednik Wilson poslal mirovno noto. To so spekulanti izrabili in napravili veliko dobička. Danes bo povabljenih kakih 20 oseb pred kongres, da se dožene, kdo je prelomil uradno molčečnost.

Državni tajnik Lansing, o katerem se domneva, da je mogoče izdal kako tajnost, je izjavil, da je pripravljen stopiti pred preiskovalno komisijo in povedati vse, kar mu je v tej zadevi znano. Tudi Wilsonov privatni tajnik Tumulty, katerega kongresnik Wood dolži, da je izdal tajnost, hoče pred komisijo podati svojo izjavo. Povabljeni so tudi sedem časopisov, med temi "Evening Sun" iz New Yorka, ki so o tem poročali in jim je naročeno, da naj prinese s seboj vse dokaze in nastopijo kot priče.

Povabljeni so tudi razni bankirji in borzni spekulanti, med temi Thomas W. Lawson iz Bostona, ki je pri svojih tranzakcijah zaslužil 300 tisoč dolarjev.

Poslanec Gardner je izjavil, da sicer ne ve, kdo je pravi krivec, vendar pa je gotovo, da je nekdo izdal tajnost.

Pokazal je prepis nekega pisma, v katerem se poroča o mirovni noti, ki je bila 10 ur kasneje objavljena.

Borze in banke, ki so imele s to zadevo kako opravilo, so dobile ukaz, da morajo shraniti vse zaključne liste od 10. do 23. decembra.

Charleston, S. C., 6. januarja. — Bernard Baruch je odpotoval danes iz svojega zimskega bivališča v New York. V ponedeljek pa gre v Washington, kjer bo zaslišan pred preiskovalno komisijo.

Nemci trdijo, da so potopili zavezniški transport.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Neko nemško uradno poročilo trdi, da je nek nemški podmorski čoln topiral in potopil 23. decembra v Sredozemskem morju zavezniško transportno ladjo z več kot 5000 tonami. Ladjo so spremljale bojne ladje.

London, Anglija, 7. januarja. — Temu nasproti pa izjavlja angleška admiraliteta: 23. decembra ni bil potopljen ne kak angleški ne francoski transportni parnik.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Nemški podmorski čoln, katerega številka ni znana, je v enajstih dnevih potopil enajst parnikov, med njimi pet parnikov s premožem za Francijo in Italijo.

Vesti iz Italije.

Italijansko časopisje se zopet togoti nad Anglijo radi premoga in pravi, da angleška odredba glede pošiljanja premoga je naravnost sovražna čini proti Italiji.

Eter se dovoz omeji, bo moralo več industrijskih podjetij prenehati, na tisoče delavcev bo brez kruha in dežela bo trpela veliko materialno škodo. Omejitve pače ravno v naihujši zimski mesec.

Italijanske vojaške oblasti so preuredile v gorenji Italiji vse velike cerkve v municijska skladišča, tudi v baziliki sv. Antona v Padovi je bilo spravljeno orožje in puške, ali vodstvo reda se je pritožilo in cerkev je bila izpraznjena.

Angleško vojno posojilo.

Reuter poroča, da se je na Japonskem pričelo podpisovanje novega angleškega vojnega posojila. Spravi naj se med občinostvo 10 milijonov funtov Sterlingov. Reuter poroča iz Tokija, da je bilo samo prvih 6 ur samo v mestu Kobe podpisanih 30 milijonov jenov.

Iz Mehike.

Carranza bo še znanprej vstrajal pri zahtevi. — Obregon je odobril njegov sklep.

Mexico City, 7. januarja. — Vsi mehiški listi danes razpravljajo o protokolu, katerega Carranza ni hotel podpisati. Listi so edini v tem, da Carranza ne bo odnehal od zahteve, da se mora ameriška ekspedicijska odposlanci in šele potem se bodo mogle poravnati vse sporne točke med Mehiko in Združenimi državami. Listi pravijo dalje, da se Carranza vladna storiila vse, da se doseže mir in zadnji Villovi porazi omogočujejo, da bodo onečete, ki sedaj zasledujejo Villu, varovale ameriško mejo pred napadi.

Carranzovo postopanje je odobrili tudi mehiški vojni minister Obregon in general Gonzales ter vsi drugi konstitucionalni generali. Vlada pa popolnoma molči o tem, kako se misli v prihodnje pogajati z Združenimi državami.

Trdi se pa, da želi Carranza prijateljske odnose z Združenimi državami.

Queretaro, Mehika, 7. januarja. — Feliks Diazovi pristaši so izdali razglas, v katerem naznanjajo, da prenehajo z bojevanjem, ker je izginilo vse upanje, da bi jim mogel pomagati Hughes, ker je sedaj izvoljen Wilson. Svetujejo vsem svojim tovarišem, da naj slede njihovu vzgledu, kajti Carranza je močnejši kot kdaj poprej, ker mu pomagajo Združene države, vsled česar je nemogoče, da bi zmagali.

Vsi podpisani na tem razglasu izjavljajo, da se ne povrnejo več v Mehiko, ker nečijo, da bi jih Carranza zaprl in pravijo, da je bil Diaz vedno bojazljiv.

Kongres je sprejel zakon, po katerem ne more nikdo, ki ni bil rojen v Mehiki, biti voljen v kongres. Med debato se je dožilo tuje, da pridejo v deželo, da se obogate in odirajo ljudstvo; zlasti Amerikanci da so delavski izkoriševalci. Nastalo je navdušeno vpitje, ko je nekdo zaklical: "Mehiko Mehikancem!"

Protest proti deportaciji Belgijcev.

Pariz, Francija, 7. januarja. — V Trocadero se danes vrši veliko zborovanje za protest deportiranja belgijskih in francoskih civilistov. Na to zborovanje sta poslala svoje zastopnike francoski predsednik in belgijski kralj. Med temi je baron de Gaiffier d'Hostroy, belgijski poslanik za Francijo, notranji minister Louis J. Malvy in kontreadmiral Lacaze.

Slavni belgijski pisatelj Maeterlinck je imel na tem zborovanju govor, v katerem je rekel tudi sledeče:

"Čas je, da se pove Nemcem, da zija med njimi in človeštvom veliki prepad, ki se more premostiti le z dolgoletnim kesanjem, pokoro in poniževanjem."

Rusija ima velikanske rezerve.

London, Anglija, 7. januarja. — Poroča se, da se je vršila seja politkov pod predsedništvom generala Abouchine v zadevi nemške mirovne ponudbe.

General Aleksandroff, član vojaške komisije se je izjavil sledeče:

Edina priložnost za nemško zmago je uničenje Rusije. Naša nova armada ima tri vojske za vsakega vojaka na bojnem polju. Imamo tudi 5 milijonov pudov (200 milijonov funtov) žita v rezervi. Rusija ni bila še nikdar v tako dobrem položaju kot sedaj, da uresniči svoje narodne težnje. Ako bi sedaj mislili na separaten mir, bi s tem onečastili našo čast, našo zgodovino in nešo zmago. To bi pomenilo popoln razpad našega razuma in za vedno bi se odtujili od Francije in Anglije, od koder prihajajo vse ideje in prosveta. Zato se bomo bojevali do zadnjega diha.

Ruska duma.

Preko Kodanja poročajo, da je 210 članov dume predlagalo ustvaritev parlamentarne kontrolne komisije za vojsko in brodogradnjo. Smatra se to kot korak utesnitve moči Treptova.

Nemci ob reki Seret. Grška se bo odločila.

POROČAJO, DA BO GRŠKA V NAJKRAJŠEM ČASU NAPOVEDALA ZAVEZNIKOM VOJNO. — BAJE SO VSI REZERVISTI VPOKLICANI. — ZAVEZNIKI OBSTRELUJEJO GRŠKA PRISTANIŠČA. — NEMCI PRODIRAJO MED FOSCANI IN FUNDENI. — RUSI SE UMKAJO V DOLINI SUSITA. — OBSTRELEVANJE GALACA. — ZAVEZNIKI SO SE UMAKNILI IZ DOBRUDŽE. — GRŠKO ČASOPISJE.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. — Vrhovno poveljstvo nemške armade poroča, da je začela težka nemška artilerija obstreljevati mesto Galac.

Avstrijske in bavarske čete so zavzele na široki fronti ruske postojanke južno od doline Trotus.

Deli Mackensenove armade so dospeli do reke Seret. V Dobrudži ni niti nobenega ruskega niti nobenega rumunskega vojaka. Vse se je umaknilo proti severu. Mesto Galac je skoraj čisto porušila nemška artilerija.

Petrograd, Rusija, 7. januarja. — Ruski generalni štab je izdal sledeče poročilo o položaju na rumunski fronti:

— Naše čete so zavzele z laskokom nekaj važnih pozicij v dolini reke Oituz. Nadalje so si priborili Rusi severno od Kapatuna nekaj važnih pozicij ter pogнали sovražnika v beg.

Pri jezeru Kaspica se nahajamo v ofenzivi. Sovražniku se je izjalovil napad pri Maiconesei.

London, Anglija, 7. januarja. — Iz Aten poročajo, da je situacija, ki je zavladala tam, zelo resna. Brzojavke prihajajo sicer preko Sirije, vendar se da iz vsega sklepati, da bodo Grki v najkrajšem času napovedali zavezniškom vojno.

— Grška vlada se nahaja na silno težavnem stališču, — brzojavlja dopisnik "Morning Post". — Vojaška oblast je vpoklicala skoraj vse rezerviste. Vpoklicanje se je vršilo tajno. Blokada je vedno bolj neznosna. Grška vlada nikakor ne more dopustiti, da bi grški narod pomnil lakote vsled nesramnega postopanja zavezniškov.

Rezervisti so boje razstrelili most južno od Larise, da bi na ta način preprečili nadaljni transport zavezniških čet.

Grški kralj je baje prepričan, da bo nemški general Mackensen obnovil svojo ofenzivo v Macedoniji.

London, Anglija, 7. januarja. — Vse grško časopisje je pod popolno vladno kontrolo. Dozdaj je časopisje priobčalo vesti, ki so bile skoraj brez vsake važnosti, zdaj je pa že začelo pisati, da bi bilo najbolje, če bi se Grška vmešala v vojno in se spopadla z zavezniški.

Zavezniški poslaniki so sporočili grški vladi, da blokada ne bo prej končana, dokler ne pride vseh svojih čet na Peloponez.

Berlin, Nemčija, 7. januarja. — Poročilo vrhovnega poveljstva nemške armade naznanja, da so začeli zavezniški obstreljevati grška pristaniška mesta.

Kralj Konstantin je v velikih stiskah. Odločiti se mora v najkrajšem času in skorajgotovo se bo odločil v prid centralnim zavezniškom.

Parobrodstvo.

New Orleans, La., 7. januarja. — Zastopniki angleških parobrodniških družb so v carinskem uradu prosili, da se od sedaj naprej ne objavljajo več izdajala poročila o ladjah, kdaj kak parnik pride ali pa se odpelje. Tej prošnji se bo ugodilo.

Mobile, Ala., 7. januarja. — Zastopniki angleških parobrodniških družb so naznanili, da se v bodoče ne bodo več izdajala poročila o ladjah, kdaj kak parnik pride ali pa se odpelje. Tej prošnji se bo ugodilo.

Pošiljatelj denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezplačnem brzojavu in potom pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezplačnem brzojavu se zamore poslali le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najbolje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bode kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ker se velja denarja skoraj vsak dan izpremeniti, nam je nemogoče za oddajene kraje pričakovati natančne cene denarja, ter bodemo od zdaj naprej do preklica računali krone po cenil, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam doseže v roke denar, mogoče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesle tako.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezplačnem brzojavu, naj pripravi na denaril nakaznici "pošlje naj se brzojavno".

K:	20.00.....	2.85	K:	140.00.....	18.90
K:	25.00.....	3.55	K:	150.00.....	20.25
K:	30.00.....	4.20	K:	170.00.....	22.95
K:	35.00.....	4.90	K:	180.00.....	24.30
K:	40.00.....	5.55	K:	190.00.....	25.65
K:	45.00.....	6.25	K:	200.00.....	27.00
K:	50.00.....	6.90	K:	250.00.....	33.75
K:	55.00.....	7.60	K:	300.00.....	40.50
K:	60.00.....	8.25	K:	350.00.....	47.25
K:	65.00.....	8.95	K:	400.00.....	54.00
K:	70.00.....	9.60	K:	450.00.....	60.75
K:	75.00.....	10.30	K:	500.00.....	67.50
K:	80.00.....	10.95	K:	600.00.....	81.00
K:	85.00.....	11.65	K:	700.00.....	94.50
K:	90.00.....	12.30	K:	800.00.....	108.00
K:	100.00.....	13.50	K:	900.00.....	121.50
K:	110.00.....	14.85	K:	1000.00.....	134.00

TVRDKA FRANK SAEGER

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROČNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kana.
I. poročnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kana.
II. poročnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Preslepljeni in oti.

(Konec.)

VII.

"Ali vsa stvar se ni iztekla tako lepo, kakor si zdaj mislite", — mi je pravil dalje župnik. "Le poslušajte! Ne vem, ali je delal urednik prav ali ne, samo to rečem, s tistim večerom se je začela divja gonja, da, gonja proti meni. Po noči so mi pobili šipe in vendar jim nisem hotel nič. Toda to ni bilo vse. "Resnica" je bila kruto ožigosala ves tisti shod in ni niti z imeni priznala. To je moralo razjariti učitelja do skrajnosti. Za štirinajst dni je sklical ljudi na pogovor, to se pravi, može je bil sklical in fante. Ta pogovor je imel biti na večer praznika sv. Jožefa.

Dovolite, da preidem tu k neki drugi, da, najvažnejši točki. Pravil sem, da je bilo začelo tiste dni snežiti. In snežilo je cel teden, potem pa je potegnil jug. Moj Bog! Ali vi veste, kaj se to pravi: jug spomladi v gorah? Ne človek, ne živina nista varna, kaj pravim, niti hiša, ne žid, niti gozd ne vzdrži, ako se vtrga kje! In zdaj pomislite: Ves teden vam sneži vrh zmazlega snega in zdaj naenkrat jug, ki sneg kar liže.

Dovolj! Tistega večera mi ni da lo miru. Stopil sem k Zorec. Kojan in Ivan sta bila tam. Vsi smo bili v strahu. Pa pride Jernej in pravi, da je pustil Jurija doli pri Miheu. Tako sedimo pol ure, eno uro. Kar pridvi Juri in krvav je. "Sleparji so to, lumpje!" vpije. "Kdo vendar?" sprašuje Jernej. "Kaj pa ti je, Juri, pijan si, padel si, ne vidiš, da ti teče kri?" "Kaj padel, oni so me! Tisto moje otroče —" Starec se skoro peni od jeze.

"Nekaj papir dajajo doli okoli, pa podpisujejo. Tudi meni so dali. Pa sem rekel: Ne gre tako, preberite prej! Saj je podpisal sin, pa lahko še vi — vpijejo. Kaj si podpisal, ga vprašam. Kaj si mislite, kaj je rekel: Jezus, Marija, Jožef! Tistemu Petru bom hvaležen do smrti, da mu je dal po ustih."

"Ali kdo vas je, Juri?" "Kdo me je! Vedite vi, gospod, vsi so me, komaj je rešil Peter. — Tudi on jih je dobil. Pa on je zlo di."

"Kaj pa imajo vendar?" vprašam. "Pritožbo na škofa podpisujejo!" vpije Juri.

Videl sem, da je Ivan stisnil pesti. Kojana nisem slišal zakleti ne prej ne slej tako grdo. Čudna misel mi šine v glavo:

Kje te sodijo, naj poslušajo tudi tvojo obrambo. "Sam grem doli!" pravim. Može me pogledajo nevrjetno. "Da, grem!", viknem in že sem bil zunaj. Za menoj sta prišla Ivan in Zorec.

Videl sem ga, da je bil blede. — Sisknil je vame, zdi se mi, da je bila grda groznja.

"Može", pravim, "z menoj, proč od tod!"

Vidim jih, nekaj jih je negotovih. Mihee plane pre duje:

"Nikamor ne greste, žnjim ne!"

"Može, za menoj, še je čas!"

Polašča se me čudna ginjenost. "Ven s teboj!" vpije Mihee.

"Ven, ven!" slišim učitelja.

"Može za menoj!"

"Za nami može!" vikne Peter.

Nekaj mož je vzel klobuke.

"Ne greste! Žnjim ne!", vika Mihee. O kak obraz ima! Vame sili, steklenico je popadel in v nomer kriči:

"Ven s teboj, ven!"

Pripovedovatelj je umolknil. — Rdečica mu je stopila na curaz, burno je sopl.

"In potem —", je nadaljeval za hip, "potem se je zgodilo nekaj strašnega. Dvignil je roko. V zraku se je zabliščalo. Peter je kričnil ob meni, se pognal kot bliske naprej. V istem hipu je padel brez glasno na tla. Steklenico, namenjeno moji glavi je bil mladenič prestrigal.

Kakor v megli se spominjam, vsega nadaljnega. Ivan je popadel Petra. Planili smo na prosto. Ne ve, kdo in kaj je šel z menoj. Komaj pa smo bili deset korakov od salona, je začelo hreščati in šumeti in bobneti nad nami. V hipu je preglušil grozovit ropot vsako drugo bitje, v hrbe nam je sunil, silen veter vode, snega, prahu in kamenja, da smo popadali brez izjeme na tla. Onestvil sem se. Ko sem se zavedal, sem ležal pri Zorec. Vsa hiša je bila polna ljudi. Klečali so ob meni, prosili, molili.

"Kaj je?" sem vprašal.

"Plaz je šel!" sem slišal šepetati.

"Čez vas?"

"Ne, čez salon!"

"Moj Bog, moj Bog!"

"Ali je kaka nesreča?"

"Ni ne vemo, a onih dveh ni!"

"Katerih dveh?"

"Učitelja in Mihea!"

"Pojdite, iščite!"

"Čutim da mi prihaja slabo. A zberem vso moč:"

"Pojdite, iščite!"

"Ne gremo, za nič na svetu. — Skale se lomijo!"

Vidim trepetati največe može kakor otroke.

"Pojdite, iščite!" prosim.

"Jaz grem!", pravi nekdo.

"Jaz tudi!", de drugi.

"In jaz, in jaz!"

Dvignem se. Bili so Stolec, Klanec, Žirec in Svetec. Oči se mi orosijo. "Moj Bog, moj Bog..."

Okoli šestih jutraj sem se vzdramil. Čutil sem se zelo močnega. Vstal sem. Onih pa še ni bilo. Zunaj je bila še vedno temna noč. Dež je lil v eurkih. Zdjapa-

zdaj je prišel kak mož noseč poročila o hudournikih, ki zalivajo dolino, in polnijo bleve. Velika skala, je pravil eden, se je vlomila in obležala za cerkvijo na pokopališču. V strahu smo preždeli tri ure.

Okoli devetih se je nekako zanimalo. Ali, moj Bog, kak pogled se mi je nudil. Njive zalite, mogoče zasute s peskom, hiše kakor otoki sredi reke, za okni plahi obrazi otrok in žena.

"Moj Bog in onih še ni..."

In vendar, kaj je to? Nekdo je planil v sobo:

"Gredo, gredo!"

V nekaki omotici sem ponovil za njim:

"Gredo!"

Začul sem težke korake. Vstopili so. Moj Bog, kakji obrazi: takrat sem videl obraze, s katerih gleda groza. Potni, krvavi, z odprtimi ustmi so stopili v sobo.

"Prinesli smo enega, drugi je mrtev!"

Spoznal sem govorečega po glasu. Klanec je bil.

"Bog vam povrni!"

"Drugi je mrtev", je pristavil Stolec. Videl sem ga, krvav je bil in ves se je tresel.

"Njegovo roko sem prinesel", je šepetal Žirec, "vse drugo je samo testo. In vrget je nekaj krvavega pred me. Bila je desna roka, pri ramenu odrezana. Prsti so krčevito stiskali papir, da, nekaj papir. Premagal sem se, segel po listini. Moj Bog, bila je obtožnica moje osebe, in ta roka je bila ona ista, ki je bila zamahnila name!"

"In tam je učitelj", je dejal pristopivši Svetec, "sedaj je nezavesten, vse oprsje ima zmečkano, a živi."

In tedaj se je zgodilo kakor čudež. Ti štirje može so poklekli pred me in so jokali kakor otroci.

"Vstanite, vse ste popravili otroci!"

Presenljiv glas je sarezal v me-

Na tisoče pisem prejme vsak dan Crown Pharmacy v Clevelandu.

Brezštevilno zahvalnih pisem prejme Crown Pharmacy, ki izdeluje čudovito REMO notranjo zdravilno tekočino za revmatizem, od tisočih, ki so zadnje zimo zadobili zopet sposobnost za delo in ki se zahvalijo za svoje zdravje temu izvrstnemu zdravilu.

Večina teh ubogih trpinov, ki so bili ozdravljeni z REMO, je rabila najboljša zdravila, ki so jih drgnili v razbolene dele. Malo premoženje je bilo izdano za mazila in obliže, toda ozdravljeni niso bili.

The Crown Pharmacy v Clevelandu je bila prva, ki je iznajdila in dokazala, da revmatizem ni kožna bolezen, ampak notranja bolezen, katere ne ozdravijo mazila in obliži in edino uspešno zdravilo je, ki se ga zavzije. Vsled tega so poznani lekarnarji pri Crown Pharmacy priradili REMO notranjo zdravilno tekočino za revmatizem.

Dolžnost vsakega, ki trpi na protinu ali revmatizmu je, ako se hoče ozdraviti predno je bolezen dosegla svojo končno stanje. Napočeno je dovoliti, da trpe radi kakle bolezn dokler postanete nezmožni za delo, ampak potrebno je, da se takoj pričnete zdraviti in rabiti edino uspešno zdravilo za revmatizem in protin, ki se imenuje REMO in je notranja zdravilna tekočina.

Ni je treba vdrigniti. To pa zato ne, ker nobeno mazilo ali obliž, kar je potrebno vdrigniti na razbolene dele, ne ozdravi revmatizma. Nasprotno, te le raznesejo bolezen po celem vašem telesu. REMO je edino uspešno zdravilo za protin, bolečine na straneh ali v križu, ohrumelost kosti in druge bolezni, ki nastanejo radi prehlada.

Ena steklenica \$1.00, tri steklenice \$2.80. Šest steklenic, popolno zdravljenje, \$5.00 s poštnino vred.

Dobi se le pri THE CROWN PHARMACY v Clevelandu, Ohio, 2812 East 79th St., Cleveland, O.

Tem dobrim ljudem lahko pišete v vsaki zadevi radi katere trpite.

NAROČILNI LIST.

Pošljite mi steklenic REMO notranjo zdravilno tekočino, za kar prilagam \$ centov.

IME

NASLOV

je besede, učitelj se je bil zavedel. Začutil sem vso svojo moč in sem stopil k njemu.

"Ali me poznate? Ali obžalujete?"

"Obžalujem!"

V pol uri se je spraval z Bogom in ni ga bilo več.

"Grožno!" sem vzliknil, "to je bila božja sodba."

"Božja sodba", je ponovil sivi župnik za menoj. "Toda ne sodi mo, kdo ve —"

In videl sem, da so solzne njegovi oči. In odtedaj —

O, odtedaj imam nebesa, ljubimo se s svojimi otroci kakor otroci in oče — vi ne verujete — kakor ena družina..."

"Še nekaj! Pozabili ste, kaj se je zgodilo pa z onim pijancem, kako se je že imenoval?"

"Luka, da Luka! Tisto noč ga je neslo. Spal je in niti lasu nismo dobili po njem."

"In Peter?"

"Da, Peter, vidite, to je mož. Vedno svojeglav, trmast, ampak mož. Jagnje, vam rečem, zlata duša. Sicer, saj ga boste videli. Pri prihodnji postaji moram izstopiti in pride me čakati."

"Hvala vam, in zdaj še nekaj, dragi gospod župnik, ali mi dovolite, da porabim vaše spomine?"

"Kako mislite to?"

"I, véasih, glejte bi tudi rad malo vplival na naše ljudstvo. — Glejte, naše ljudstvo je ukaželjno, rado čita."

"Tako? Vi pišete?"

"Da, tako je! In zato!"

"Čisto lahko uporabite moje spomine, seveda — imena mojega ne imenujte. — Ah škoda —" je vzklilnil, "glejte, že sem na mestu. Z Bogom torej!"

Sklonil sem se in mu poljubil roko. Zardel je in nekaj jeeljal in mi še stisnil roko krepko. Tako jo zna samo oče.

In gledal sem za njim. Kore njak, kakor jih rodijo naše gore,

je stal v ozadju in obraz se mu je svetil ponosa, ko je smel hoditi ob starčevi strani. Ozrla sta se. Pomignili smo si v slovo.

In stisnil sem se v kot. Sree mi je prekipelo neke čudne sreče. Zdelo se mi je, da bi najraje molil:

Daj ti Bog, moj narod, takih mož in takih varuhov, vekomaj, vekomaj....

Sam.

Ivo Peruzzi.

Zastonj! Izkrvavelih več minut sree ovinjeno ne išče; pobesil orel ni perut. ko splaval je čez pogorišče. Brezdomovine! Sam! Tja v luč daljav zamahnil je ponosni krog in svojo kri je iz visav na zemljo vsul in bil je bog....

Nove slovenske knjige!

Kaj se vse dogaja v ljubljanski deželni bolnišnici. — Izpoved očividca. — Strašne razmere.

Pre par mesece se je vrnila v Ameriko neka Slovenka, ki je bila skoraj celo leto bolniška strežnica v ljubljanski deželni bolnišnici. — V službo je stopila takoj ko je izbruhnila vojna in je bila navzoča, ko so pripeljali prve ranjence v Ljubljano. Svojo težavno službo je izvrševala skoraj neprenehoma noč in dan. Slovenski listi v Ameriki so navezani samo na poročila raznih angleških in ameriških listov. — Ta poročila so dobra kar se tiče splošnosti, glede raznih pordobnosti posebno pa glede razmer v starem kraju, se ne moremo veliko zanesti nanje.

Ko se je vrnila omenjena Slovenka v Ameriko, je povedala uredništvu našega lista kar je v ljubljanski bolnišnici videla, slišala in doživela. — Uredništvo je priobčilo vse njeno razmotrivanje v Kalendarju za leto 1917.

Rojaki, sežite po njem, dokler ga je še kaj v zalogi! — Razen tega obsega tudi nebroj drugih člankov, lepih povesti in slik.

STANOVANJA SE ODDA

na 403 istočna 5. cesta, zaprta hiša, električna razsvetljava, najnovjše udobnosti, dve lepi sobi v prvem nadstropju, brez otrok; najemnina \$13.00 (3x)

Rad bi izvedel, kje se nahaja ANTONIJA STRAC. Doma je iz Ribnice pri Jančevem vrhu na Spodnjem Štajerskem. Zdjaj se nahaja nekje v Južni Ameriki. Prosim jo, da se mi oglasi, ali pa če kdo drugi ve za nje naslov, da ga mi naznani. — John Ribich, Box 315, Lowellville, O.

Iščem svoja dva brata ANTONA in FRANKA RUS ter sestro, sedaj omoženo ŠADAR. Doma so iz vasi Šice štev. 9, pošta Krka na Dolenjskem. Brata sta že v Ameriki kakih 17 let in sestra mi je pisala pred kakimi štirimi leti iz Washingtona. Prosim enjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sami javijo svojem bratu: Louis Rus, R. F. D. 7, Box 86, Greensburg, Pa. (8-10-1)

HARMONIKE

bodislj kakršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravke vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter za računom po delu kakoršno kolo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance FRANCA MEDLE iz Dolenjega Suhadela, fara Brusnice na Dolenjskem, in prijatelja JANEZA LUŽAR, doma iz Gorenjega Suhadela pri Borovnici, ter MATEVZA GORJANC iz Dolenjega Suhadela pri Brusnicah. Prosim enjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da mi naznani, ali naj se pa sami javijo na naslov: Anton Volčjak, R. F. D. 2, Box 66, Imperial, Pa. (8-9-1)

IŠČE SE.

Stanko Šašić, vojni vjetnik v Italiji, prosi, da se mu oglasi njegov brat MIKE ŠAŠIČ, ki se baje nahaja nekje v Chicagu. Piše naj na naslov:

Stanko Šašić, prigionero di guerra, Italia. Aquila, Abruzzi. (8-9-1)

Važno za priseljence!

Državni delavski department Združenih držav je odprl svoj urad na 240 E. 79. St., med 2. in 3. Ave. v New Yorku. Urad je odprt vsak dan od osmih dopoldne do osmih večer, ob nedeljah in praznikih pa od desete ure dopoldne do polnoči.

Namen tega urada je, nuditi naseljenecem nasvet, pouk in pomoč, in sicer vse brezplačno.

Ta urad je obenem tudi posredovalnica za delo in deluje s porazumno in v zvezi z delavskim departmentom Združenih držav.

Za storjene usluge ni treba plačevati nikakih pristojbin. Pišite ali pa pridite osebno!

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y. IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanjski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najboljši razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500,000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane... \$1.00

Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd.

stane \$1.00

Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane \$0.30

Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00

Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejememo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Jugoslovenska

Katoli. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 - 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Opravičeno je torej danes zju- traj knežinja-vdova Sirta, seta- joč po kraljevem vrtu, ponosno- veselo dvigala glavo, ko je slišala prejšnji večer to kraljevo besedo — zastavo za njeno in njenega sina Henrika lepšo bodočnost. Krut bode prentagan — tako je sanjala —, ona bode proglašena za časovno vladarico. Nekaj časa bode res sama vladala, a kmalu oddala vladu sinu Henrika. Budi- voj, Gotšalkov sin iz prvega zaka- na, sploh ne pride v poštev. Kdaj že, se ko je bil Gotšalk živ, je za- snovala osnovo, po kateri bode bodoči budiški nadknez njen sin Henrik, Budivoj pa kvečjemu kak podknez, rečimo nadknezov na- mestnik ob ljubiški meji! Ko pa postane sedaj kmalu, kmalu ona budiška knežinja-vladarica, pro- glasi nekega drugega dne Henrika za nadkneza. Budivoj pa naj gre, kamor hoče! Seveda sedaj še ne sme izdati svoje osnove: Budivoj naj nam le pride z zavestniki Sa- ksonci pomagat, da preženemo Kruta, potem mi pa rečemo: Hvala lepa, z Bogom! In če ne bode hotel iti iz dežele zlepa, pojde pa zgrda —

Tako je sanjala, v takih rožna- rnovozelenih nadah se je zibala knežinja-vdova Sirta, setajoč v ranem jutru po kraljevem vrtu. In ko se je našetala in se ussa- njala o bodočih nageljnovih dne- vih, je poklicala v vrtno lopo kne- zoviča Henrika ter vojnika Goj- nika in Godimira.

Gojnik se ni mogel premagati: zavričal je, da se je moralo da- leč slišati — tako je bil vesel, ko jim je knežinja razodela kralja- svena sklep in osnovo. Veselje pi- jan je vzkliznil: "S takimi poro- čili sva z Godimiro pripravljene na iti čez dno in strn. Hvala vi- njemu Bogu in svetemu nebeskmu, sedaj nama ne bode treba več le- nariti, sedaj bodeta Gojnik in Godimir zopet imela priliko po- kazati, kaj znata, da nista samo za- to na svetu, da bi lovila muhe in kradla Bogu čas!"

"Zatrdno!" je pristavil sosu- žilec Godimir. "Kdo bode lovil nedolžne muhe, ki nimajo nič mo- č; jaz hočem loviti zločeste ljudi in tretji njih kosti."

Zadovoljna se je smehljala Si- rita ter jima še to naročala: V Bardevik grede naj se na vsak na- čin oglasita pri gospodu Tugumi- ru v Vranovem. Bodeta že znala- sku priti tja, brez kakšne poseb- ne neprivlačnosti. Tugumir je bil velik častilec in osebni prijatelj pokoj- nega nadkneza Gotšalka. On je

zgoraj, sedaj spodaj. On zatrdno- upa, da bode njega iz nižave za- puščenosti, oslabelosti in brezmo- nosti dvignilo v višek pristojne- mu časti. In potem, potem bode tudi ona dvignjena v višek — če Bog da in sreča junaska.

Tudi knezoviču Henriku je ob- ljubil Gojnik v svojem in svojega tovariša Godimira imenu, da bo- deta tudi ta opravke opravila častno.

In šla sta. Na neki ruski trgo- ski ladji, ki je bila ravno na potu demov in se morala ustaviti tudi v velegrajskem pristanišču, sta se srečno vkrcala in odplula proti budiškemu ozemlju.

Na gugačiji se ladjici labodje- beli so pa tudi Gojniku začele bro- diti po glavi misli, kaj bode, če pride z Godimiro v roke Krutu ali kakim zagrizenim njegovim privržencem. No, mladec preme- teneč je za tak slučaj kmalu imel v glavi zbranih vse polno obramb- nih izgovorov, zvijač in pretvez, da se bode znal izliti in izmu- zati kakor maček skozi najtesnej- so luknjice.

Natvezel bode Krutu, da sta se vrnila, ker sta zapustila knezovi- ča Henrika, ko itak ni nobene na- de, da bode Gotšalkov rod še kdaj prišel na kmalu, pa sta od- rinila v domovino in se njemu, Krutu, sedaj pomnjata, naj ju vsprejme med svoje vojnike: sre- no rada bi namreč služila nad- knezu, ki se je zadnjič v bitki pri Labi reki izkazal takega junaka zmagovalca, da gre sloves o tej njegovi zmagi po vsem severu. Ali bode pa rekel, da sta prišla spo- ročit, da namerava danski kralj Sven Astridson s svojim brodo- jem naskočiti Ljubek, osvojit mesto in od onod prodreti v de- želo: torej naj bode nadknez na preži!

In še več dragih obrambnih iz- govorov je bil zbral v svoji glavi Gojnik za slučaj, da bi ju Krut dobil v svoje roke. No, nobenega mu ni bilo treba rabiti; mlade- mu je bila sreča mila.

Srečno sta dospela v velegraj- sko pristanišče in se izkrcala. Ve- legrad obiti: ni nič varno hodi- ti: skozi mesto, ker bi ju kaj lahko kdo prepoznal. Stopivši z ladje sta krenila v sumo. Kar sta zapu- štila dva konja, ki sta se mirno pasla v sočnati travi, pod nekim drevesom pa obleko in orožje, ka- kršno so nosili rujanski vojniki. Dve obleki sta bili. Vojnika sta se zatrdno šla kopat v morje, pa sta pustila obleko le-tu.

"Kakor nalašč!" je zašepetal Gojnik. "Godimir, hitro najine- obleko in stran in oblečiva to-le- rujansko, potem pa na konjčiča!"

Čez nekaj trenutkov sta brhka mladeca v obleki in orožju rujan- skih vojakov že sedela na iskrih konjih, pa ju v diru zapodila pro- ti jugu.

Nihče ju ni ustavljal. Kdo bi si pač drznil nadlegovati lepa ru- janska vojnika, rojaka nadkneza Kruta! Se z vprašanjem, kam gre- sta, se ni nihče upal do nju.

Mladca sta se pa zadovoljno smejala, delala duhovite dovipe in podila konjčiča, da sta letela kot ognjeni blisk, ki šine iz raz- togočenih oblakov nad razveto zemljo, kot Ježibaba, ki se za- podi z vetrovi in s snegovi nad ne- prikljubljeno človeka nasproti- nika.

Srečno, brez najmanjše zapreke sta dospela do svojega cilja, pred Vranovo.

Ravno ob pravem, zaželjenem času, v somraku sta prijezdila v gozdiček, ki se je razprostiral pred gradičkom gospoda Tugu- mira.

"Počakajva, da se naredi trda noč; konja naj mulita travo, mi- dva pa se ulevčiva!" je velel Goj- nik in razjahal svojega konjčiča. Tovariš Godimir je brž storil tak- isto.

"Čim manj ljudi naju vidi, tem boljše je za naju in za gospoda Tugumira", je dopovedoval Goj- nik ssoščuzku Godimiru, ko sta legla v travo. "Tugumir ima mnogobrojno družinčad. Lahko bi naju kak posel prepoznal in po- telje izdal Krutovecu. Judež se dobi v še tako pošteni hiši, v še tako pošteni družbi. No, — kakor sem ti že na potu pripovedoval — se jaz zase in zate nič ne bojim: midva bi se v tem slučaju že znala izvit; slabše pa bi bilo za Tugu- mira, če bi kakka podla izdajka Krutu nesla na ušesa, da sva bila midva pri njem. Ne, kolikor mo- goče morava biti previdna, tako da na Tugumira ne bode padla niti najmanjša senca zlobnega sumničanja. Junak ni ta, ki je sa- mo predrzen; pravi junak mora biti tudi previden."

"Prav prav", je rekel Godi- mir. "Previdnost vsake človeka

več hasni kot pridnost. In previd- na morava biti takoj: pogled, ne- kdo prihaja!"

Gojnik se je hitro ozrl proti vzhodni strani, kamor je pokazal s svojimi očmi in s svojim prstom njegov ssoščuzilec. Po cesti, vodeči od vzhoda, je res prihajal opste- kajoč se človek.

"Vinski je", se je zasmejal Gojnik. "Pošteno se ga je nale- zel. Kako ga zanaša! Vsa cesta je njegova. Pijanček je pa res lepa stvarca na svetu: če je še tak si- romak, čista je le njegova. Haha- ha! Toda, Godimir, oglej si pri- hajajoča bliže! Mati ljuba, ali ni to Vrel?"

"Kakšen Vrel?"

"No, tisti Vrel, ki je bil pred dvema letoma vsprejet v našo lju- beško, nadknežovo telesno stražo, a ga je naš Jaroslav kmalu zapo- dil, ker je spoznal, da je naveden lopov, nepridiprav, kolikor ga je. Ob vstopičenju novega nadkneza Kruta sem ga videl v Velegradu med vojniki posadnika Gneva; torej je vstopil v njegovo službo. No, ravno pravega je dobil Gnev! Sebi enakega! Seveda je to Vrel, nihče drugi. Pa kam neki gre to malopridno seme, ki bi ga človek najrajši prej kot slej zasejal v čr- ni pekli! Nazaj se ozira in oči se mu svetijo kakor mačku, ki preži na miško-glodalko, kdaj se prika- že iz luknjice. Pa ne, da bi koga pričakoval z grdimi, s črnimi na- klepi! Godimir, tiho, pozor! Glej, sedaj se je ustavil. Za gosto- obrastlo drevo je stopil. Bodalec vleče izpod plašča. S hijensko po- tuljenimi očmi gleda proti vzhodu. Prav zatrdno, svojo glavo za- stavim, namerava lopov po stari svoji navadi izvršiti zopet kako dejanje. Družje Godimir, pozor! Prepričati morava zločelo!"

In z očmi, s kakršnimi opazu- je iz zasede mnogoizkušeni, lokavi lovec orjaškega orla ali črnoklju- nega kraljca, ki se ravno pri- pravljaja, da se spusti iz višave na poljevo pišče, da ga ustreli, pi- šče pa reši, sta opazovala Gojnik in Godimir malopridnega Vrela.

Kako sta rešila brhka mladeca- junaka nedolžno mladenko Slavi- co, ki si jo je bil izbral kralj Vrel za svojo žrtev, za svoje klan- no jagnje, ste že videli in slišali.

Da sta bila tisti, večer gospod Tugumir in mala Slavina silno presenečena. Še bolj pa vesela, ni- treba praviti. Mislite, da je bila zlatolasa Tugumirova vnučinja malo vzradoščena, ko ji je hudo- mušni Gojnik med večerjo pove- dal, da ji prinaša pozdrav vroč in gorak, čeprav ne prihaja z juga gorkega in večno zelene, ampak s severa hladnega, ledenega — pozdrav od knezoviča Henrika! Slavina se je smejala kakor v ra- ni pomladi ravnokar vznika, v jutranji rosi se kopajoča evetka, ko jo pogleda zlato solnce. Vse- la je bila, da se od veselja ni ve- dela kam dejati. Tugumir je pa kar plakal od veselja nad izpre- obrnitvijo in rešitvijo Pluzonove hčerke Slavice ter nad lepimi Gojnikovimi poročili.

Kako se je zavrtil tisti dan v Tugumirovi dvorani-obednici, že veste. Lep je bil zvršetek, tako lep, da ga celo črna noč, ki ga je gledala skozi okno, ni mogla prečevalti: tiho šumljaje, skriv- nostno šepetaje je kljub trudnim, poznim uram na dolgo in široko pripovedovala o tem zvršetku go- stolistnatim drevesom in nežnim evetlicam v gozdičku pred Tugu- mirovim gradom.

(Dalje prihodnjič).

Listnica uredništva.

V. P., Rockdale, P. O. Joliet, Ill. — V zadnjem času ste goto- vo brali v našem listu, da se do- pisniki prosijo, da naj pišejo do- pise s črnilom. Pišite torej še en- krat dopis s črnilom in izpustite iz njega vse osebnosti, pa ga bo- mo radi priobčili.

J. A. M., Ely, Minn. — Vaš pro- test je brez dvumnega pečata, zato ga ne smatramo za uradnega. Pošljite nam ga še enkrat z dru- štvnim pečatom, ali pa naj d- tajnik z društvenim pečatom po- trjeno izjavo, da je ta protest ura- den, nakar ga bomo priobčili.

Kakor se vzame.

"Mali, če je tvoj oče?" je vprašal elegantno oblečen tuje- sinček nekega farmerja.

"To ni mogoče kar tako pove- dati! Če ste mož, ki je prišel po- obresti posojila, očeta ni doma in tudi ne vem, kdaj se vrne; če ste politični kandidat, ki bi ga rad obdeloval, vas sprejme v nedeljo; in če ste mož, ki je prinesel de- nar za kupljeni krompir, je tam v staji."

Mož beseda.

Znani komiker Tobias Thomp- son iz St. Louisa je delal prav do- bre dovipe, a tudi dolgeve. Ne- kega dne se je sešel v neki gostil- ni z znancom, ki ga je takoj na- hrnil z besedami:

"Mr. Thompson, šest mesecev je že minilo, odkar sem vam po- sedil bankovec za pet dolarjev!"

"Sedem mesecev", jo popravil Thompson zelo resnega obraza.

"Da, da, sedem, toda obljubili ste mi, da mi vrnete petak naj- kasneje v sedmih dneh!"

"To dobro vem", je odvrnil Thompson, napravil prav žalosten obraz in potegnil iz žepa svojo za- pisno knjižico, rekoč:

"Posojilci bankovec je imel črko F, številko 672929, izdan je bil le- ta 1887. Vse to sem si natančno zapisal, predno sem izdal banko- vec. Od onega časa pa do danes sem se zastonj trudil, da bi ga do- bil nazaj."

"Saj sprejem tudi drug petak ravno tako rad!"

"Ne", je odgovoril Thompson in žalostno zmajal z glavo, "mož- beseda sem. Ko ste mi dali oni pe- tak, sem vam rekel: 'Ta petak vam zopet vrnem.' In to želim tudi danes še, ljubi prijatelj. Kakor hitro mi pride v roke petak s šte- vilko 727929, črka F, iz leta 1887, se potrudim, da pride v mojo po- sest, in takrat vam ga vrnem, ka- kor sem vam bil obljubil storiti."

V temni uri.

Ivo Peruzzi.

Stalno, brez oddiha blodi čas...
Polnočne večje luči
še sije v dušo kruti mrz. —
Lahko noč!

Ne zيات lesov več silna moč,
le duša bdi, se grudi
v misterij temen sanjajoč...

Smrt! Zdal hušnil netopir je plah,
na okno je potkal:
v dno duše me je gledal strah. —
Lahko noč!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR
za navadno leto 917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Sopa-
rica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o
razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Voj-
na tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo.
— Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štiri-
najstmesčnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Za-
kaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Grožnja. — Hotel. — Med cowboys. —
Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. —
Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Časa kave.
— Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji.
— Francoska legija tujecev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine
umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube
v svetovni vojni. — Umrli cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmim obrežju. — Avstrijska gorska ba-
terija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v pre-
doru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervi-
sti. — Prihod Italijanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvo-
jene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obveljavanju. — Slovenska
bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. —
Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Pri-
zor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri
Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska arti-
lerija. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve
v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški
fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni
srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na
soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. —
Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postoj-
janko. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Naročajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ŽGANJA

pošiljam na vse kraje naravno iz tovarne po sledečih cenah:
Rdeča žganja po \$3.00 galon, 10 galonov za \$19.00.
Rdeča žganja po \$4.00 galon, 10 galonov za \$27.50.
Tropinjevec in Slivovica po ravno istih cenah.

Kdor želi vino ali piva naj piše po cenik. Express all freight pla-
čam jaz na vseh plačah, razen pive.
Opozorjam posebno prebivalce v Coloradu, da si naročijo plačje za
naprej. Deželni odbor se pripravljaja, da priredi postavne proti pošiljat-
vam plačje v Coloradu. Časa je malo.

JOHN LANICH,

BOX 108, GATEWAY STATION,

KANSAS CITY, MO.

Darujte par centov slovenskim trpinom v domovini!

RENE MAUPERIN.

ROMAN.

Spisal J. GONCOURT. Za G. N. pridedil J. T.

15

(Nadaljevanje).

Šel je naravnost v justično palačo in pojasnil prvemu črnooblečenemu možu, ki ga je srečal svojo zadevo. — Mož mu je dal naslov nekega advokata.

Gospod Villacourt se je takoj odpravil k njemu in mu vse pojasnil.

Advokat je priklimal in rekel:

— Gospod, zdi se mi, da boste dobili pravdo.

— Tako? — Vam se samo zdi? — Ali niste prepričani?

— Pravda je vedno le pravda.

— Dobro — je odvrnil Villacourt in položil na mizo par listin.

— Hvala Vam, gospod.

— Oprostite, pozabil sem Vas opozoriti, da taka stvar precej stane.

— Kaj stane? — Koliko stane?

— Pravda stane.... Ta bo naprimer stala pet do šeststo frankov.

— Pet do šeststo frankov? — se je zénil Villacourt. — Toda, gospod, jaz jih nimam.

— Potem mi je pa žal, gospod. — Potem ne morem ničesar storiti.

— Čakajte, ali bi mi lahko povedali, kje stanuje gospod Henrik Mauperin, ki si je prilačil moje ime?

— Seveda. — Samo pogledal bom. — Aha, je že tukaj. — On stanuje v Rue Taitbout, številka 14.

Gospod Villacourt se je bil zatem odpravil k Henrik Mauperinu.

Ko je prišel Denoysel tisti večer k Mauperinovu, so bili vsi silno srečni in zadovoljni.

— Ah, Denoysel je prišel! — je vzkliknil gospod Mauperin.

— Dober večer, gospod! — je vzkliknila Rene poredno.

— No, kje je pa Henrik? — je vprašala gospa Mauperin.

— Danes ni mogel priti. — Rekel je, da bo prišel pojutrišnjem.

— No, hvala Bogu, da ste že vsaj vi prišli — se je smejala Rene.

— Zdaj pa morate ostati dolgo časa pri nas. — Soba je že pripravljena.

— Ni mogoče, gospodična Rene. — Na nikak način. — Še nočoj se moram vrniti v Pariz. — Zelo važen popravek imam.

— Kaj? — Opravek? — Ne vrjajem.

— Pa bi vseeno ostali — je rekel gospod Mauperin. — Moja žena Vam ima povedati strašno veliko novic.

— Le ostanite — je prosila Rene. — Boste videli, kako se boste zabavali. — Če boste šli, Vam ne bom nikdar več igrala na klavir.

— Saj boste ostali, kaj ne, Denoysel?

— Da, ostal bom, toda ne danes, šele prihodnji teden.

— Vi ste pa res čuden človek — je rekla Rene in se obrnila na peti.

— Kaj se pa tako čudno držite, gospod Denoysel?

— Jaz?

— Seveda, kdo pa? — Še v slabo voljo nas boste spravili.

— Denoysel, nekaj se je zgodilo — je rekla gospa Mauperin.

— Nič se ni zgodilo. — Kaj bi se zgodilo — je odvrnil Denoysel.

— Samo truden sem.... že cel teden letam s Henrikom po raznih opravkih. — Meni je poveril zelo težavno nalogo. — Opremo mu moram izbrati.

— Da, res je — je rekla gospa Mauperin — in obraz se ji je zjasnil. — 22. se bliža. — Čez eno ali dve leti imamo pa že lahko vnuka, kaj ne, Mauperin?

— Boste videli, Denoysel, kako lepo obleko bom imela — je rekla Rene. — Krasno obleko. — Oče, kaj pa ti, ali si si že kaj prekrbel?

— Jaz bom imel svojo staro novo obleko — se je nasmehnil starec.

— Ne, ne, novo si moraš pomešiti. — Kaj ne, mama, da bo tudi ples?

— Seveda bo ples.... In še marsikaj drugega.

— Zdaj pa moram iti — je rekel Denoysel in vstal. — Na vsak način moram še nočoj govoriti z Dardouilletom.

— Zakaj? — Povejte zakaj? — je vpraševala Rene nestrpno.

— Moj Bog, kako ste radovedni, gospodična. — Ničesar posebnega ni. — Malenkost. — Torej, lahko noč! — Lahko noč!

— Lahko noč!

— Ali bosta prišla jutri s Henrikom?

Denoysel se je priklonil in ni rekel nobene besede.

22.

Pri Dardouilletovi hiši je Denoysel pozvonil. — Odprla mu je stara služabnica.

— Ali je doma gospod Dardouillet?

— Nekje v vrtu je. — Tam ga boste dobili.

Na kupi peska je stala nepremično črna postava. — To je bil gospod Dardouillet.

— Ah, Vi ste, ljubi Denoysel! — je vzkliknil, ko ga je opazil. — Pogledjte, kako lepo sem si uredil.

— Gospod Dardouillet, zastraun neke zelo važne zadeve sem prišel.

— Veste, v mesečini se vse lepše vidi kot pa pri belem dnevu.

— Gospod Dardouillet, jaz iščem moža, ki je bil vojak. — Vi ste Henrikov prijatelj.

— Dvoboj? — je vprašal Dardouillet zategnjeno in si zapel črno suknjo, katero je nosil pozimi in poleti. — To je pa že nerodno... nerodno.

— Z menoj pojdite — je rekel Denoysel in ga potegnil za suknjo. — Boste pri meni spali. — Hitro se mora zgoditi. — Jutri popoldne bo že vse končano.

23.

Šele ko je odšel gospod Villacourt iz Henrikovega stanovanja, se je spomnil, da bo zelo težko dobil priče, ker nima nobenega prijatelja.

Blodil je po Parizu in se šele proti večeru vrnil v hotel "Garni". — Stopil je v kavarno, kjer je sedelo precej vojakov in mornarjev.

Prisedel je k dvema gardistoma ter naročil vrh punča in tri ko zarez. — Ko je natočil, je vzdignil čašo in začel govoriti:

— Na vašino zdravje, gospoda. — Vi sta dva vojaka. — Jaz sem bom jutri dvobojeval. — Upam, da mi boste za pričo. — Ne bojte se, plačal bom dobro.

Gardiata sta se spogledala in slednjič ugodila njegovi prošnji.

— Torej rjutraj ob desetih. — Soba št. 28.

Po teh besedah so se poslovili.

Naslednji dan sta prišla oba gardista skoraj istočasno z Denoiselom in Dardouilletom k Villacourtu.

Dogovorili so se za dvoboj s pištoljama. — Nasprotnika naj bi stala petintrideset krakov narazen, vsak bi pa imel pravico to razdaljo še za deset korakov skrajšati.

Denoysel je najel še nekega mladega zdravnika ni se zatem odpeljal k Henriku.

Henrika ni bilo več doma.

Dobil ga je šele na prostoru, kjer bi se imel vršiti dvoboj.

Henrik je bil že na mali planjavi sredi gozda in se je vadil streljati. Zvezal je po pet ali šest žveplenk skupaj ter streljal nanje v oddaljenosti desetih korakov. Skoraj vselej je krogla zletela en milimeter nad žveplenkami, tako da so se vsled zračnega pritiska vnele.

Denoysel ga je z naslodo opazoval.

— Dobro znaš — mu je rekel. — Izvrstno ga boš pogodil.

Kmalo je prišel tudi Dardouillet. — Prijazno so se pozdravili in so se pomenkovali o bodočem dvoboju.

Zadnje dni je bilo zapadlo nekoliko snega. — Izbrali so prostor med dvema velikima brezama.

Točno ob štirih je prišel Villacourt s svojima gardistoma.

Seštel so korake, nabasali pištole in zapčili v mejo, do katere bi se smela napadalec približati, dve vejici.

Ko je šel Denoysel mimo Henrika, mu je ta zašepetal:

— Hvala lepa za vse, Denoysel. — Večno ti bom hvaležen.

Srce mi precej močno utripa, toda nikar ne misli, da se bojim.

Gospod Villacourt je slekel suknjo in jo vrgel daleč v stran.

Srajco je imel odpeto tako, da so se mu videla široka kosmata prsa.

Nasprotnika sta dobila orožje, priče so se odstranile.

— Naprej! — je zapovedal nekdo.

Takoj po tem povelju je začel gospod Villacourt korakati. — Henrik je stal nepremično in mu je dovolil napraviti pet korakov.

Pri šestem koraku je izprožil.

Gospod Villacourt je sedel na zemljo.

Priče so videli, kako je segel z dvema prstoma v rano, katero mu je bila napravila krogla v lakotnico.

— Proketo, slabo mi je — je mrmral sam s seboj. — Hudič me je zadel ravno trebuh.

— Na mesto, gospod — je zakričal Henrik, ki je mislil, da je že vse končano.

Gospod Villacourt se je začel plaziti po trebuhu k vejici. — V desnici je držal samokres. Za njim se je vlekla dolga, rdeča sled. In ko je došel do vejice, je uprl komolec ob zemljo in začel meriti.

— Izprožite, gospod Villacourt! — je rekel Dardouillet.

Henrik je čakal in si ščutil s svojim samokresom obraz. — Bil je blede, toda gledal je silna ponosno.

Villacourt je izprožil.

Henrik se je opotekel, nato se je pa zaril s svojima iztegnjenima rokama globoko v sneg.

(Dalje prihodnjič).

Zobje in zdravje.

Posebno v Ameriki je prodrla v najširše sloje prebivalstva spoznanje, da so zdravi in skrbno negovani zobje eden glavnih pogojev dobrega zdravja. Dobri zobje so nepreosljenljive vrednosti za ohranitev splošnega zdravja, skrbite tedaj za to, da jih ohranite z vednim negovanjem zdrave.

Na zanemarjenih zobeh se napravi zobni kamen, ki pokrije zobe kot trda plast različne barve.

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in po-vesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes:

V rakvi kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s su-činji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetilniku 15c.

Gospa s kanarskim bri-ljantom 15c.

Londonski ponarejalci de-narja 15c.

Kako so vjeli Jacka ras-parača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naroč-nine za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ok-rjih na roko.

Družnina.

NAZNANILO.

Rojakom v Broughtonu, Bruce-tonu, Horningu, Pa., in v okolici naznanjamo, da smo pooblastili rojaka

ANTONA IPAVEC,

da sme prejemati naročnine za Glas Naroda in izdajati potrdila. Ker je rojak brez noge in nesposoben za kako težko delo, zato ga priporočamo rojakom, da mu gre-do na roko, da si bo mogel nekaj centov na ta način prisluziti.

Upravištvo Glas Naroda.

POZOR ROJAKI!

Wahočić Janko, rojen 22. avgusta 1884, v Ljubljani, je bil vojak v 1. svetovni vojni. Po vojni je bil ranjen in se je vrnil domov. Sedaj živi v Clevelandu, Ohio, kjer dela kot rojak. Njegov cilj je pomagati drugim rojakom, ki so v težavah, in jih opozoriti na priložnosti, ki jih ima Glas Naroda.

JAKOB WAHOČIĆ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaško govore-či Specialist možkih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do- polodne do 8. ure večer. V pet-kih od 9. dopoldne do 2. popoldne. Nedeljo od 10. dop. do 2. popol. Specialist možkih bolezni.

DR. LORENZ,

644 Penn Ave. II. nadst. na ulici.

Zaupaj, pa vedi komu!

Garantiram, da so moja vina naravna, ker ne prodajam drugih kot iz najboljšega obilnega grozda doma prerašana vina, vsake vrste in cene na debelo so sledeče:

Delaware in Catawba, zlate barve..... po \$1.00 galona

Concord, rdeče barve..... po 70c. galona

za 10 galon posoda računam \$1.00, za 25 galon pa \$1.50, pri večjih naro-čilih je pa posoda zastoj.

TROFINJEVEZ IN DROŽINE.

Garantiram, čist, doma žgan, najboljši, ki ste ga še kdaj pili velja galona \$3.00, \$3.50 in \$3.75. Na debelo od 10 galon naprej po \$2.50 galona. Naročila priložite denar ali pa money order.

Louis Knaus

VELETRGOVINA DOMAČEGA VINA IN DOMA KUHANEGA ŽGANJA

3302—3315 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Phone: Central 4644 K.

10,000 Koledarjev

je že razprodanih in razposlanih. Druga izdaja izide sredi prihod-njega tedna. — Naročnike prosi-mo, naj nekoliko potrpe. Ker se je bati, da bo tudi druga izdaja kmalo pošla, pozivamo vse one, ki nameravajo Koledar naročiti, naj ga takoj naroče.

Uredništvo.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1917

se dobi pri sledečih zastop-nikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.
Anton Osolnik, Luzerne, Pa.
Jos. Peterel, Willock, Pa.
Frank Jakše, 112 Marchant St.,
Ambridge, Pa.
Frank Novak, Greensburg, Pa.
Val. Babich, New Alexandria, Pa.

L. Hribar, Bessemer, Pa.
Jerry Koprivšek, 411 Church,
So. Bethlehem, Pa.
John Demshar, Burdine, Pa.
John Pakj, Conemaugh, Pa.
Frank Demšar, Manor, Pa.
J. Polane, 409 Ohio St., John-stown, Pa.

Anton Valentinčič Farrell, Pa.
Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.
N. R. Jakopich, 1037 Peralta St.,
N. S. Pittsburgh, Pa.
Zvonko Jakše, 814 Tripoli St.,
Pittsburgh, Pa.

Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.
Matt. Klarich, 832 E. Ohio St.,
Pittsburgh, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
Jos. Škerlj, Turtle Creek, Pa.
Anton Jerina, Claridge, Pa.
Mat. Kamin, Forest City, Pa.

Frank Trebetz, Export, Pa.
Vide Rovaneš, Conemaugh, Pa.
Podružnica Frank Sakser, Cle-veland, O.
J. Resnik, Cleveland, O.
Chas. Karlinger, Cleveland, O.

L. Balant, 1777 E. 29th St., Lo-rain, O.
J. Kumse, 1735 E. 33rd St., Lo-rain, O.
Matt. Slapnik, Collinwood, O.
Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave.,
Youngstown, O.

Frank Hočvar, Bridgeport, O.
H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave.,
Sheboygan, Wis.
John Stampfel, 827 Indiana Ave.,
Sheboygan, Wis.

Aug. Kollander, 575 Reed St.,
Milwaukee, Wis.
Frank Skok, West Allis, Wis.
John Oberch, De Pue, Ill.
Mat. Ogrin, 1436 Sheridan Rd.,
Waukegan, Ill.

Fr. Petkovšek, Waukegan, Ill.
Frank Bambich, 1107½ N. Hi-ckory Ave., Joliet, Ill.
Math. Komp, La Salle, Ill.
F. Cherne, So. Chicago, Ill.
Fran KJurjovec, Chicago, Ill.
J. B. Verbič, Aurora, Ill.

Frank Skrabec, Stockyard St.,
Denver, Colo.
Peter Chulig, Pueblo, Colo.
Frank Janec, Pueblo, Colo.
John Germ, Pueblo, Colo.

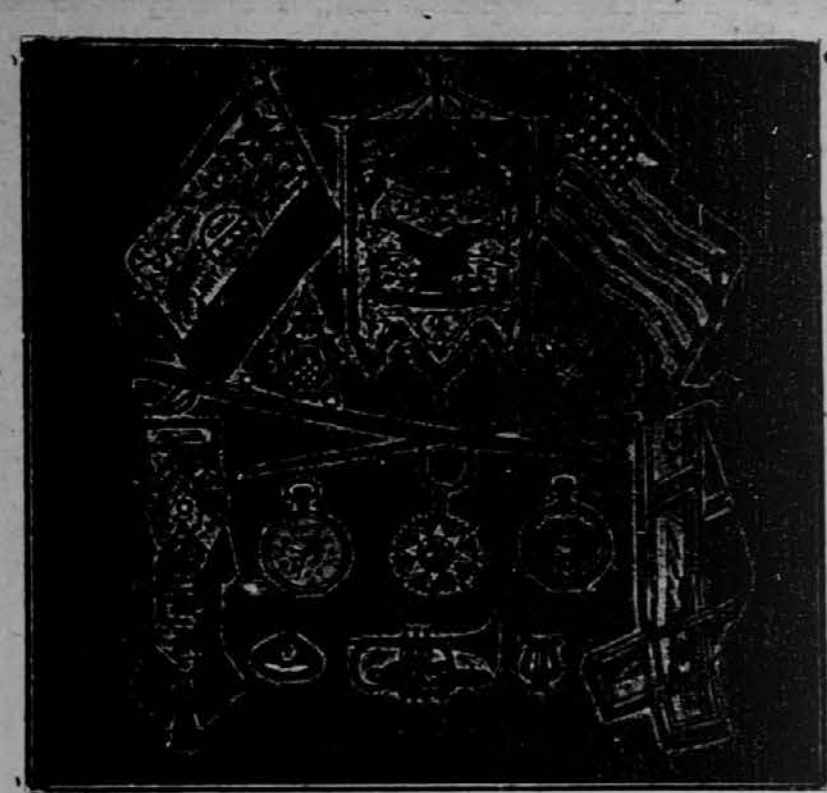
Mike Pencil, Ringo, Kans.
Frank Režišnik, Cherokee, Kans.
Rok Firm, Frontenac, Kans.
Peter Schneler, 613 N. 4th St.,
Kansas City, Kans.

Frank Gregorka, Little Falls,
N. Y.
Karl Strniša, Gowanda, N. Y.
Math. Kobe, Calumet, Mich.
Fr. Križman, Chisholm, Minn.

Jakob Petrich, Chisholm, Minn.
Louis Perushek, Ely, Minn.
Geo. Kotze, Eveleth, Minn.
Louis Vesel, Gilbert, Minn.
Joe Adamich, Hibbing, Minn.

M. Grabrijan, St. Louis, Mo.
A. Budman, Indianapolis, Ind.
L. Bolskar, Clinton, Ind.
Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.
Gregor Zobeč, Klein, Mont.

Anton Justin, Rock Springs,
Wyo.
Jakob Laushin, 706 Kansas St.,
San Francisco, Cal.
Gregor Porenta, Black Diamond,
Wash.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, golbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveska, urstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uporabljajte Vas čane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite pošt.

IVAN PAJK, & CO., Box 328, CONEMAUGH, PA.

KDOR SE NI BRAL, NAJ BERE!

Pred kratkim je izšla zelo za-nimiva knjiga

HIPNOTIZEM

Posebna knjiga, ki jo ni mogoče imeti v slovenski, ne tukaj, ne v starem knj. V njej so nakrat-ko toda dovolj dočeno in jasno opisani vsi podatki Hipnotizma in kdor jo prebere, dobil v pogled v nov svet, o katerem mu je bilo doslej le malo ali pa ničesar zma-nu. Knjiga ima preko sto strani, 12 slik posnetih po dobrih foto-grafih, jo knji.

Stane 60 centov. Tri knjige \$1.50.

Kdor ni s knjigo zadovoljen, naj jo vrne in dobil bo denar na-zaj. Naročite pri:

"SLOVENSKA KNJIGARNA".

P. O. Box 1611, New York, N. Y.

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Ev-ropi. Ljudje stradajo, trpe in umirajo ter zastoj-čakajo rešitve.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajse-tega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo be-sedo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriškimi Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orožjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa ko-lonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJE-DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELE SVET, CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL-MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.